మనస్సైన మగువ

'ఆంధ్రభూమి' వారపత్రిక . . . 21 సెప్టెంబర్ 2000

"ఆంటీ... ఆంటీ... ఉన్నారా?"

– అంటూ వచ్చిన నీరజను చూసి తడబడిపోయాడు వంశీ.

ఎట్టెదుట మన్మథమొలకలా అకస్మాత్తుగా ప్రత్యక్షమైన విరజ అతడిలో అంతులేని అలజడి రేకెత్తించింది. ఏ ముహూర్తాన ఆ అమ్మాయితో తొలిచూపు పరిచయమేర్పడిందో కాని ఆ క్షణం నుంచి వంశీ మనసులో ముందెన్నడూ ఎరుగని కొత్తకొత్త భావాలు చెలరేగిపోతున్నాయి. ఆమె ఎదురైతే అలజడి... లేకపోతే ఆరాటం!

వంశీ ఉద్యోగరీత్యా తల్లితో కలిసి ఈ ఊరు ఇటీవలే వచ్చాడు.

కొలీగ్స్ వెతికిపెట్టిన రెండు గదుల చిన్నపోర్షన్‌లో ప్రవేశించాడు. అదే విరజ వాళ్ళ బంగ్లా వెనుకవున్న చిన్న సెపరేట్ పోర్షన్.

తొలిచూపులోనే మంత్రించినట్లు ఆమె వశమైపోయింది అతని హృదయం. ఆమె పరిస్థితి కూడా తనలాగే ఉందని నునుసిగ్గు మెరుపులు– వాలు చమక్కులు– దాగని చిరునవ్వులు అతనికి చెప్పక చెప్తున్నాయి.

విరజ... లీడింగ్ లాయర్ విశ్వనాథంగారి అమ్మాయి!

ఈమధ్యే డిగ్రీ పూర్తిచేసి కమనీయమైన కలలు కంటున్న కుందనపు బొమ్మ. కడిగిన ముత్యం. అందానికి తోడు చలాకీతనం, చురుకుతనంతో చూపరులను కడగంటి చూపుతో కట్టిపడేస్తుంది.

వంశీ పోస్ట్‌గ్రాడ్యుయేషన్ చేసి లెక్చరర్‌గా వచ్చాడు. సూదంటురాయి లాంటి చూపులతో కన్నె ఎదలకు గాలంవేసి లాగే ఆరడుగుల అందమైన పర్సనాలిటీ, శ్రద్ధ లేనట్లు చెరిగివున్న ఒత్తు క్రాఫు, సాదా ప్లెయిన్ డ్రస్ అతని అందానికి మరింత విలక్షణమైన ఆకర్షణను ఆపాదిస్తుంది.

అతడికి మనసిచ్చుకొంది విరజ!

"ఆఁ... అమ్మ... లే... లేదు..."

– బెదురుతో, సంకోచంతో తడబడిపోతున్న అతన్ని చూసి చిలిపిగా చిరునవ్వు విసిరింది.

అతను అదిరిపడ్డాడు...

గుండె దడదడలాడింది... నుదురంతా చిరుచెమట కమ్ముకొచ్చింది.

"చలివిడి ముద్దా..." ఆమె ఎగతాళిగా నవ్విన ఆ నవ్వు పూలబాణంలా అతని గుండెలో వలపు గాయం చేసి రెప్పపాటులో మాయమైంది.

'అనుమానం లేదు... సమ్‌థింగ్ ఈజ్ దేర్! ఆమె మనసులో నామీద ఏదో వుంది. లేకపోతే అంతమాట అంటుందా? అలా కన్నుగీటి మరీ కవ్విస్తుందా? ఎంతమాటంది?! తను చలివిడి ముద్దా? దాని అర్థం ఏమిటి? తాను ఎంత విప్పిచెప్తున్నా... కదలిక లేని మనిషిననేగా!'

– ఇలా ఆలోచిస్తుంటే వంశీకి ఉద్రేకం పెరిగిపోతోంది. 'మంచికి మర్యాదకు పోయి నిగ్రహం పాటిస్తుంటే ఏమీ తెలియని దద్దమ్మ ననుకుంటోంది. ఈసారి కనపడనీ... చెప్తాను!' అనుకున్నాడు.

నిజానికి వంశీ మనసు కూడా విరజ ప్రేమకోసం శహశహలాడుతోంది. మొదటిచూపులోనే ఆమె పట్ల అతనికి ఎనలేని అనురాగం ఏర్పడింది. ఆనాటినుండి అతనికి నిద్ర కరువైంది.

సంస్కారం, విజ్ఞత వున్న, బాధ్యత కలిగిన యువకుడిగా తను తొందరపడలేకపోతున్నాడు. తమ ఇద్దరి మధ్య గల అంతస్థు భేదం కూడా అతనిని అడుగు ముందుకేయనీయడం లేదు.

కాలం గడుస్తోంది!

అంకురించిన ప్రేమమొలక తీగలై సాగి హృదయాల్ని ప్రణయపాశాలతో బంధిస్తోంది. ఒకరిని వీడి ఒకరు నిలువలేని తీవ్ర ప్రణయావేశంతో ఇద్దరూ తలక్రిందులైపోతున్నారు, తపించిపోతున్నారు.

కూతురు తీరులో ఏదో వింతమార్పు కనిపెట్టింది... తల్లి శారద!

కూతురు ఎప్పుడూ పరధ్యానంగా ఉంటుంది. సరదాగా ఉండదు సరికదా... తిండి కూడా సరిగా తినడం లేదు. అల్లరిచేష్టలూ, కూనిరాగాలూ, తల్లిదండ్రులతో చిలిపి తగాదాలు లేవు. వంటరిగా తన గదిలో కలల లోకంలో విహరిస్తూ ఉంటుంది. దీనికంతటికీ కారణం... తమ గెస్ట్‌హౌస్‌లో ఉంటున్న ఆ లెక్చరర్ వంశీయేనని గ్రహించింది శారద.

వచ్చిన కొత్తలో ఆ కుర్రాడు చక్కనివాడు, విద్యాధికుడు, మంచి వినయ విధేయత కలవాడని తనూ మెచ్చుకొంది. అందుకే విరజ అతనితో కాస్త స్నేహంగా మసలుతున్నా పెద్దగా పట్టించకోలేదు. 'ఆడపిల్ల తల్లిదండ్రులు భయపడే ప్రవర్తన కాదు ఆ అబ్బాయిది... బుద్ధిమంతుడు!' అనుకొంది. కానీ, ఇప్పుడు చూస్తే కూతురు అతని వలలో పడినట్లు తెలుస్తోంది.

శారద రహస్యంగా వారి కదలికలు కనిపెట్టింది... ఆవిడ అనుమానం నిజమైంది.

వ్యవహారం శృతిమించకముందే కూతురికి 'తగిన' సంబంధం చూసి పెళ్ళిచేసి అత్తారింటికి పంపించెయ్యాలనుకొంది. భర్తతో సంప్రదించింది. 'సరే...'నన్నాడు.

'వేట' మొదలైంది!

"వంశీ... నిజం చెప్పు! నేను నీకు కావాలా? వద్దా?" వంటరి సమయం చూసి నిలువరించింది... "నువ్విలా మీనమేషాలు లెక్కబెడుతూ కూర్చుంటే నన్నెవడికో కట్టబెట్టేస్తారు!" కోపంగా అంది.

వంశీ ధైర్యంచేసి విరజను దగ్గరగా లాక్కున్నాడు. "విరీ! నన్నేం చెయ్యమంటావు చెప్పు! మీవాళ్ళు నీకు మంచి సంబంధం చెయ్యాలనుకుంటున్నారు. నేనొక సామాన్యుణ్ణి కదా!"

"నాకు నువ్వు అసామాన్యుడివి వంశీ! నిన్ను మించిన 'మంచి' మరొకటి ఉండదు. అసలు నీ మనసే నాకర్థంకావడం లేదు."

ఆమె ఆవేశానికి వంశీ చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

"ఇంకా అర్థంకాలేదా విరీ! నువ్వు నాకు కావాలి. నీ చూపు... నీ నవ్వు... నీ నడక... నీ అందం... నీ సర్వం నాది కావాలి. నా గమ్యానికి నువ్వు గమనం కావాలి. కానీ, మీవాళ్ళు?"

విరజ అతన్ని అల్లుకుపోతూ- "వంశీ... అవన్నీ వదిలెయ్! ఐ లవ్ యూ వంశీ! నువ్వు లేకపోతే నేను లేను."

"నువ్వు లేకుండా నేను మాత్రం బ్రతకగలనా?"

"మరి... ఎందుకింకా?" అదుపులేని ప్రణయావేశంలో వున్న ఆమె కనుతాపం, వెర్రెక్కించే విరహ సుగంధం, తొందరచేస్తున్న వయసు వేగం, వంశీ మనసు మారాం చేస్తున్నా విద్య ఇచ్చిన వివేకం తొందరపడనీయలేదు.

"విరీ! క్షణికమైన ఆవేశానికి లోనై తొందరపడి ఆపై నువ్వు బాధపడ్తుంటే నేను భరించలేను. పవిత్రమైన మాంగల్యబంధంతోనే సాంప్రదాయబద్ధంగా నిన్ను నా జీవితంలోకి ఆహ్వానించాలని నా ఆశయం!"

విరజ అతని మాటలకు చలించిపోయింది. ఎంత మంచిమనిషి!

ఇంతలో... దూరంగా అమ్మ పిలుపు వినిపించి కౌగిలి విడిపించుకొని "అందుకే అన్నా... 'చలివిడి ముద్ద'ని!" చిలిపిగా అతని క్రాఫ్ చెదరగొట్టి వెళ్లిపోయింది.

""ఏమిటే... ఆ అబ్బాయితో ఆ కబుర్లు? పెళ్ళి కావలసిన ఆడపిల్లవి... కాస్త జాగ్రత్తగా ఉండు!"

"ఏమిటి మమ్మీ... కొత్తగా మాట్లాడుతున్నావ్? వంశీ ఎంతో మంచివాడని నువ్వేగా అన్నావ్!?"

"అయితే మాత్రం?" తన అనుమానం మరీ విడమర్చి కూతురికి చెప్పలేకపోయింది.

విరజ నవ్వుకొంది.

పెళ్ళి కాకుండా తానెక్కడ వంశీ ఆకర్షణకు లోనై మచ్చ తెస్తానో... అని ఆమె భయం! తన మనసు గ్రహించినా తనను అతనికి ఇచ్చివెయ్యడం ఇష్టంలేదు. వీళ్ళకు ఆస్తి, అంతస్థు ముఖ్యం.

"వింటున్నావా... నేనెందుకు చెప్తున్నానో అర్థంచేసుకో! జడ్జిగారి అబ్బాయిని మాట్లాడాలనుకుంటున్నారు మీ డాడీ! ఆ వంశీతో తిరగటం తగ్గించు... పెళ్ళి కావలసిన పిల్లవి!" మరోసారి హెచ్చరించింది శారద- కూతుర్ని. అమ్మ భయం అర్థమయింది విరజకి. ఆవిడ మాటల్లోనే తనకొక మార్గం దొరికినట్లనిపించింది.

"ఏమిటి విరజా... అలా వున్నావ్? ఒంట్లో జ్వరంగాని తగల్లేదు కదా..!"

విరజ గాబరాగా, దిగాలుగా ఉంది.

"అబ్బే... జ్వరం ఏంలేదమ్మా!" అంది తడబడుతూ కళ్ళు వాల్చుకొని.

"మరేమిటి?"

"అమ్మా..!"

"ఏమిటో చెప్పు!"

"నాకు భయంగా ఉందే..!"

"ఎందుకూ..?!"

కూతురు నెమ్మదిగా చెప్పిన మాట విని, తృళ్ళిపడింది శారద- "ఏమిటే... నువ్వంటున్నది?"

విరజ తల్లి ఎదురుగా నిలవలేక కళ్ళనీరు నింపుకొని గదిలోకి పోయి తలుపులు బిగించుకుంది.

శారద గుండెల్లో దడ మొదలైంది...

'భయపడినంతా జరిగింది. మబ్బులా ఉండే కుర్రాడు ఎంతపని చేశాడు? దీని బుద్ధేమైంది? వాడికి దూరంగా ఉండొద్దని నూరిపోస్తూనే ఉంది తను. ఇప్పుడేం చెయ్యడం?' ఆవిడ బాధపడిపోతూ విషయం భర్త చెవిలో ఊదింది.

ఆయన ముందు హతాశుడయ్యాడు... విరజ మీద విరుచుకుపడ్డాడు.

తర్వాత ఇద్దరూ కలసి నిదానంగా ఆలోచించారు... పరిస్థితులతో రాజీ పడ్డారు.

"నేను అతన్ని ప్రేమిస్తున్నాను. మేమిద్దరం ఒకరు లేకుండా మరొకరు బ్రతకలేం. మా ఇద్దరికీ పెళ్ళి చేస్తే మీ పరువు దక్కుతుంది. మీరు ఒప్పుకోకపోయినా గుళ్ళో అయినా మేం పెళ్ళి చేసేసుకుంటాం. మీ ఇష్టం!" అని స్పష్టంగా అల్టిమేటం ఇచ్చేసింది విరజ.

కూతురు పట్టుదల తెలిసినవాళ్ళు కనుక భయపడ్డారు...

'అతను మంచివాడు కనుక నిజాయితీగా పెళ్ళిచేసుకుంటానంటున్నాడు. లేదంటే ప్లేటు ఫిరాయించవచ్చు... 'నాకేం తెలుసు- మీ అమ్మాయి ఎక్కడ తిరిగిందో?!'నని జారుకుంటే పిల్ల గతేం కావాలి? పరువూ పోతుంది, పిల్ల బ్రతుకూ పోతుంది. అతనికిచ్చి పెళ్ళిచేస్తే కూతురు కోరిక తీర్చినట్లవుతుంది, తమ పరువూ దక్కుతుంది!' అనుకున్నారు బాగా ఆలోచించి.

పెళ్ళికి క్షణాల మీద ఏర్పాట్లు పూర్తయ్యాయి...

నెల తిరక్కుండా వంశీ, విరజల వివాహం సలక్షణంగా జరిగిపోయింది.

నిజానికి గుండెల మీద బరువు దించుకున్నట్లు రిలీఫ్ ఫీలయ్యారు విరజ తల్లిదండ్రులు. కానీ, మనసులో ఏదో విచారం, అసంతృప్తి!

కొత్త పెళ్ళికూతుర్ని ముస్తాబు చేస్తున్నారు స్నేహితులు. తల్లి అయిష్టంగా దూరంగా ఉండిపోయింది.

ముహూర్తం వేళవుతోంది!

తల్లి దగ్గరకు వచ్చింది విరజ...

"అమ్మా! నాకు మంచిమాట ఏమీ చెప్పకుండానే శోభనం గదిలోకి పంపుతావా? ఏం చెయ్యాలి, ఏం చెయ్యకూడదో నువ్వుకాక ఎవరు చెప్తారమ్మా నాకు?!" అంది గారంగా.

"అన్నీ తెలిసినదానవు... నీకు నేను కొత్తగా చెప్పవలసిందేముంటుందిలే!" అని తల తిప్పుకొంది శారద.

విరజ అల్లరిగా నవ్వుతూ-

"అమ్మా!" అని తల్లిని కౌగిలించుకొని చెవిలో గుసగుసలాడింది.

శారద బిత్తరపోయింది. కూతురి కౌగిలి విడిపించుకొని, "ఏమిటే... నువ్వంటోంది?" అంది ఆశ్చర్యంగా.

విరజ చిలిపిగా నవ్వింది. తల్లి బుగ్గమీద ప్రేమగా ముద్దిస్తూ... "నిజమమ్మా... నీ తోడు!" అంది.

"ఆc..!"

"అంత ఆశ్చర్యపోకమ్మా! మరి, ఇప్పుడు చెప్పు- నేను గదిలో ఆ చలివిడి ముద్దను ఏంచెయ్యాలో?!" అంటూ పకపకలాడింది.

శారద తనూ నవ్వు ఆపుకోలేక ఫక్కున నవ్వింది. "చాల్లే... చేసింది చాలు! అక్కడ అబ్బాయిని ఆటపట్టించకు!" అంటూ రహస్యంగా పండంటి సంసారానికి పది సూత్రాలు వివరించింది.

జరిగింది కలో, నిజమో అర్థంకాని పరిస్థితిలో ఉన్నాడు వంశీ. ఆమె మీద తనకెంత ప్రేమ ఉన్నా- తన కోరిక ఇంత సులభంగా నెరవేరుతుందని అతడు కలలో కూడా ఊహించలేదు.

ప్రత్యేకంగా అలంకరించబడిన గదిలో వలపుజాతర కోసం ఆతృత నిండిన హృదయంతో ఎదురుచూస్తున్నాడు. బయట గాజుల గలగల, హాస పరిహాసాల సందడి మధ్య పూలరథంలా లోపలికొచ్చింది విరజ.

పూలచెండులా తన గుండెలపై తుళ్ళిపడి తడబడిపోతూ నిలవరించుకుంటున్న విరజ అతని గుండెలో తుళ్ళింతలు కలుగచేస్తోంది.

"విరీ... నా విరీ..." అంటూ కలలోలా పలవరిస్తూ ఒళ్ళంతా వలపుముద్రలు ఒలకబోస్తున్నాడు వంశీ.

"విరీ..! నాకీ సంగతి చెప్పు ముందు... మన పెళ్ళికి మీ అమ్మానాన్నల్ని ఎలా ఒప్పించగలిగావ్? నేనసలు ఊహించలేదు సుమా! మరెవరితోనైనా నీ పెళ్ళి అయిపోతే నేనేం కావాలి? అని ఎంత దిగులుపడ్డానో తెలుసా? అసలు ఏం మంత్రం వేశావ్ వాళ్ళకి..?!"

అతని గుండెల మీద జాజిమాలలా వాలి, అరమోడ్పు కళ్ళతో అల్లరిగా కన్నుగీటి, "ఏముందీ... 'ఇది' రెండు నెలల క్రితమే జరిగిపోయిందన్నాను. అంతే!" అంది.

ఆ 'ఇది' ఏమిటో, ఆమె వేసిన మంత్రమేమిటో గ్రహించిన వంశీ- అమాంతం ఆమెని తన బిగికౌగిలిలో బంధించి, "అమ్మదొంగా! భలే ప్లాన్ వేశావే..! ఎంతైనా నాకు మనసైన మగువవి కదా..!" అన్నాడు.

అంతలోనే అలకగా... "ఎంత పని చేశావ్ విరీ! ఇదంతా మీవాళ్ళు నిజమేనని నమ్మితే... నన్ను గురించి ఎంత నీచంగా అనుకుంటారో కదా!" అని బెంగపడ్డాడు.

"ఆ భయం లేదులే! అమ్మకి అదంతా అబద్ధపు శోభనమని నిజంచెప్పి మరీ వచ్చాను..." అంది పకపక నవ్వుతూ.

బయట వెన్నెల ప్రవాహం!

లోపల ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తూన్న వలపు వసంతం!!

'ఆంధ్రభూమి' వారపత్రిక . . . 21 సెప్టెంబర్' 2000

తమ పుస్తకాలను పుస్తకరూపంలోకి తీసుకురావాలన్న ఆసక్తి, అభిలాష ఉండికూడా ప్రచురణకి అయ్యే ఖర్చుని చూసి వెనుకంజ వేస్తున్న వర్ధమాన, అనుభవజ్ఞులైన రచయితలకు ప్రచురణ వ్యయంలో వెసులుబాటును కల్పిస్తూ...

జయంతి పబ్లికేషన్స్

రూపొందించిన ప్రచురణ విధానాల గురించిన పూర్తి వివరాల కోసం మా అడ్రసుకి వ్రాసి ఉచితంగా పొందండి.